

Република Србија
АГЕНЦИЈА ЗА РЕСТИТУЦИЈУ
 Јединица за враћање имовине
 жртва Холокауста
 Београд, ул Масарикова бр. 5
 Број:46-000259/2017
 Датум: 21. новембар 2019. године
 МШ

Агенција за реституцију–Јединица за враћање имовине жртва Холокауста, ул. Масарикова бр. 5, Београд, решавајући по захтеву Јеврејске општине Нови Сад, ул. Јеврејска бр. 11, Нови Сад, чији је пуномоћник адв. Наумовић Зоран из Београда, ул. Крунска бр. 77, за враћање одузете имовине, на основу одредбе члана 12. и 18. став 1. Закона о отклањању последица одузимања имовине жртвама Холокауста које немају живих законских наследника („Сл. гласник РС“, бр. 13/2016), члана 55. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу („Службени гласник РС“, број 72/11, 108/13, 142/14, 95/18 и 88/15-Одлука УС), на основу чл. 136 Закона о општем управном поступку („Службени гласник РС“, бр. 18/2016), након спроведеног поступка, донела је следеће:

РЕШЕЊЕ

1. УСВАЈА СЕ захтев, враћа имовина и утврђује право својине у корист Јеврејске општине Нови Сад, на непокретној имовини, пољопривредном земљишту и то:

1.1 на **336340/645545** идеалних делова катастарске парцеле бр. 2146/1, уписане у Лист непокретности бр. 848 КО Книћанин, укупне површине 64ха 55а 45м2 као пољопривредно земљиште у јавној својини Републике Србије;

1.2 на **155087/181521** идеалних делова катастарске парцеле бр. 2026, уписане у Лист непокретности бр. 848 КО Книћанин, укупне површине 18ха 15а 21м2, као пољопривредно земљиште у јавној својини Републике Србије.

2. Пољопривредно земљиште из тачке 1. диспозитива овог решења враћа се у државину подносиоцу захтева по правноснажности овог решења.

3. Налаже се надлежном органу за упис права на непокретностима да на основу овог решења, а по његовој правноснажности, изврши упис права својине на непокретности описаној у тачки 1. диспозитива овог решења у корист Јеврејске општине Нови Сад, у уделу утврђеном у тачки 1. диспозитива овог решења.

4. Налаже се надлежном органу за упис права на непокретностима, да на основу овог решења, а по његовој правноснажности, изврши брисање свих хипотекарних терета забележених у било чију корист на непокретности из тачке 1. диспозитива овог решења.

5. Враћена имовина је у слободном промету, а Република Србија, Аутономна покрајина Војводина, односно јединица локалне самоуправе имају право прече куповине приликом њеног првог отуђења.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Јеврејска општина Нови Сад, обратила се Агенцији за реституцију, Јединици за враћање имовине жртава Холокауста захтевом за враћање одузете имовине-пољопривредног земљишта у КО Вилово, на кат. парцелама бр. 1707, 1701/2, 1728, 1689, 1690, 1694, 1733, 1734, 1638, 1643/1, 1643/4, 1642, 1644/1, 1644/2, 764/4, 764/7, 764/8, 764/9, 721/1, 782/6, 1038/72, 1038/54, 1020/34, 1041/30, 1041/21, 1298, 1478, 1482, 783, 782/12, 782/18, 784/8 и 720/3, иза бившег власника Грос Ружице, у складу са Законом о отклањању последица одузимања имовине жртава Холокауста које немају живих законских наследника, који захтев је заведен под бројем предмета 46-000259/2017 од 6.7.2017. године. Уз захтев подносилац је доставио доказе наведене у захтеву.

У току доказног поступка пред овим органом, одржана је усмена расправа дана 15.9.2017. године, на коју је пуномоћник Јеврејске општине Нови Сад изјавио је да остаје у целости при поднетом захтеву за враћање и да Одлуке о подржављењу имовине која је предмет захтева никада није донета већ је подржављење вршено појединачно за сваку парцелу по различитим основама или на основу Закона о промету земљишта и зграда из 1962.године или на основу Пресуда које су донете пред надлежним судовима током 70.-их и 80.-их година, или на основу одлука надлежних органа о одузимању имовине Јеврејима.

Државно правобранилаштво, Одељење у Новом Саду, изјаснило поднеском бр. Рес-380/17 од дана 3.10.2017. године, у којем се наводи да овај орган мора донети одлуку у складу са стварним чињеничним и правним стањем и применом свих важећих прописа. Посебно је потребно да утврди чињеницу да ли подносилац захтева испуњава услове за остваривање захтеваног права, да ли се ради о пољопривредном или грађевинском земљишту и да ли је исто у јавној својини Републике Србије или локалне самоуправе, односно у чијем се поседу раније одузето земљиште сада налази, да ли је земљиште које је било предмет комасације, након комасације било предмет пописа односно разграничења друштвене својине ранијих корисника, да ли на том земљишту постоје заливни системи, са стационираном техничком опремом, да ли је земљиште пренето у својину других лица уз накнаду и друго. Наводе да оспоравају предметни захтев и предлажу да овај орган исти одбаци као неуредан или недозвољен, односно да одбије исти као неоснован.

Министарство пољопривреде, шумарства и водопривреде, се није изјаснило се о предметном захтеву до дана доношења овог решења.

Министарство пољопривреде, шумарства и водопривреде је дана 21.11.2019.године обавестило Агенцију да парцеле број 2146/1 и 2026 КО Книћанин нису издате у закуп, о наведеном је сачињена службена белешка која се налази у списима предмета.

Поденском од дана 21.11.2017. године пуномоћник подносиоца захтева је доставио поступајућем органу одлуке о одузимању предметне имовине од бившег власника Грос Ружице, па самим тим и прецизирао поднети захтев на начин што потражује парцеле које су одузете бившој власници на основу Одлуке МНО Вилово бр. 194/1946 од 23.1.1946.године и Коначне Одлуке Округног аграрног суда бр. 1778 од 14.2.1946.године, као и Одлуке МНО Мошорин бр. 56/46 од 24.1.1946. године, Коначне Одлуке Округног аграрног суда бр. 618 од 2.2.1946. године и бр. 618/46 од 11.5.1946.године.

На основу исправа приложених уз захтев, одржане усмене расправе и доказа изведених на истој. Агенција је утврдила следеће чињенично стање:

На основу Одлуке МНО Мошорин бр. 56/46 од 24.1.1946. године о утврђивању објеката аграрне реформе на поседу Грос Ружице из Мошорина, утврђено је да је власник поседа нестала за време рата, а према установљењу правних наследника нема, па се на основу чл. 3. став 4. Закона о аграрној реформи и унутрашњој колонизацији њен посед узима се у корист земљишног фонда и то следеће земљиште: у КО Мошорин и то парцеле бр. 3303/1 површине 2кј209, 2090/1 површине 5кј 62квхв. 1705/10 површине 1кј 1038 кв.хз. 1780/7 површине 1кј. 1780/8 површине 1кј, 1780/9 површине 8кј 453 кв.хв и 1780/10. површине 6кј 1497 кв.хв, а све у укупној површини од 26кј59квхв.

На основу Одлуке Округног аграрног суда у Новом Саду, бр. 618 од 2.2.1946. године, утврђено је да суд Одлуку МНО у Мошорину бр. 56 од 24. 1.1946. године у предмету утврђивања објката аграрне реформе на поседу Грос Ружице потврђује у целисти јер је иста правилна и на закону заснована.

На основу Одлуке Округног аграрног суда у Новом Саду, бр. 618/46 од 11.5.1946. године, утврђено је да суд своју Коначну одлуку бр. 618/46 од 2.2.1946. године допуњаује тиме што се изузима парцела бр. 2090/1 у површини од 5кј52квхв јер је ова парцела укњижена као власништво Попов Јелене и Бедов Милене још 1940 године.

На основу Обавештења бр. 952-2/2017-7 од 3.5.2017. године, издатог од РГЗ-СКН Тител утврђено је да је у катастарским општинама КО Мошорин и КО Вилово спроведена комасација.

Увидом у ЗКУЛ бр. 1761 КО Мошорин утврђено је да је у истом била уписана кат. парцела бр. 3303/1 површине 2кј209квхв, да је иста парцела променом Дн.бр. 1072 од 11.5.1939. године укњижена у корист Грос Ружице.

Увидом у ЗКУЛ бр. 1953 КО Мошорин утврђено је да је у истом била уписана кат. парцела бр. 1705/10 површине 1кј1038квхв, да је иста парцела променом од 18.1.1936. године укњижена у корист Грос Ружице.

Увидом у ЗКУЛ бр. 1920 КО Мошорин утврђено је да су у истом биле уписане кат. парцеле бр. 1780/7 површине 1кј и парцела бр. 1780/8 површине 1кј, да су исте парцеле променом од 12.5.1936. године укњижене у корист Грос Ружице.

Увидом у ЗКУЛ бр. 3079 КО Мошорин утврђено је да је у истом била уписана кат. парцела бр. 1780/9 површине 8кј453квхв, да је иста парцела променом Дн.бр.2609 од 26.12.1936. године укњижена у корист Грос Ружице.

На основу Одлуке МНО Вилово бр. 194/46 од 23.1.1946. године о утврђивању објката аграрне реформе на поседу Грос Ружице из Мошорина, утврђено је да се на основу чл. 3. став 1. Закона о аграрној реформи и унутрашњој колонизацији њен посед узима се у корист земљишног фонда и то следеће земљиште: у КО Вилово и то парцеле бр. 1038/72 површине 1кј, 764/5 површине 10 кј, 767/5 површине 6кј, 1424 површине 1кј 999 кв.хв, 721/1 површине 1кј 435 кв.хв, 720/3 површине 2кј 875 кв.хв, 783 површине 780 кв.хв, 782/12 површине 214 кв.хв, 782/18 површине 23кј 657 кв.хв, 784/8 површине 32кј 1594 кв.хв, 1189 површине 612 кв.хв, 1343 површине 1кј 116 кв.хв, 764/4 површине 6кј, 1020/34 површине 800 кв.хв. 1041/30 површине 1кј, 1041/21 површине 1кј, 1038/54 површине 1кј, 1535 површине 2кј 95кв.хв, 1311 површине 2кј 301 кв.хв, 1534 површине 1468 кв хв, 1473 површине 1кј 1009 кв.хв, 1126 површине 385 кв.хв, 1127 површине 57 кв.хв, 1449/1 површине 1531 кв.хв, 867/4 површине 1кј, 782/6 површине 2кј, 769/1 површине 1 кј, 1401 површине 1кј 583 кв.хв, 1217 површине 392 кв.хв, 1284 површине 1кј 29 кв.хв, 1139 површине 726 кв.хв, 1487 површине 1395 кв.хв и 1488 површине 550 кв.хв.

На основу Одлуке Округног аграрног суда у Новом Саду, бр. 1778 од 14.2.1946. године, утврђено је да суд Одлуку МНО у Вилову бр. 194 од 14.2.1946. године у предмету утврђивања објката аграрне реформе на поседу Грос Ружице потврђује у целисти јер је иста правилна и на закону заснована.

Увидом у ЗКУЛ бр. 1607 КО Вилово утврђено је да је у истом била уписана кат. парцела бр. 1038/72 површине 1кј, да је иста парцела променом Дн.бр.2047 од 26.12.1936. године укњижена у корист Грос Ружице.

Увидом у ЗКУЛ бр. 1329 КО Вилово утврђено је да су у истом биле уписане кат. парцеле бр. 764/5 површине 10кј, 767/5 површине 6кј и парцела бр. 1424 површине 1кј 999квхв, да су исте парцеле укњижене у корист Грос Ружице.

Увидом у ЗКУЛ бр. 950 КО Вилово утврђено је да је у истом била уписана кат. парцела бр. 721/1 површине 1кј435квхв, да је иста парцела променом Дн.бр.3445 од 14.11.1934. године укњижена у корист Грос Ружице.

Увидом у ЗКУЛ бр. 39 КО Вилово утврђено је да је у истом била уписана кат. парцела бр. 720/3 површине 2кј875квхв, да је иста парцела променом Дн.бр.3487 од 20.11.1934. године укњижена у корист Грос Ружице.

Увидом у ЗКУЛ бр. 527 КО Вилово утврђено је да су у истом биле уписане кат. парцеле бр. 783 површине 780квхв, 782/12 површине 214квхв, 782/18 површине 23кј657квхв и парцела бр. 784/8 површине 32кј 1594квхв, да су исте парцеле променом од 30.3.1935. укњижене у корист Грос Ружице са уделом од 1924/91245 идеалних делова.

Увидом у ЗКУЛ бр. 453 КО Вилово утврђено је да су у истом биле уписане кат. парцеле бр. 1189 површине 612квхв и парцела бр. 1343 површине 1кј116квхв, да су исте парцеле променом од 3.9.1935. укњижене у корист Грос Ружице.

Увидом у ЗКУЛ бр. 143 КО Вилово утврђено је да је у истом била уписана кат. парцела бр. 764/4 површине 6кј, да је иста парцела променом Дн.бр.1495 од 6.8.1935. године укњижена у корист Грос Ружице.

Увидом у ЗКУЛ бр. 1363 КО Вилово утврђено је да су у истом биле уписане кат. парцеле бр. 1020/34 површине 800квхв, 1041/30 површине 1кј и парцела бр. 1041/21 површине 1кј, да су исте парцеле променом од 18.12.1934. укњижене у корист Грос Ружице.

Увидом у ЗКУЛ бр. 1414 КО Вилово утврђено је да је у истом била уписана кат. парцела бр. 1038/54 површине 1кј, да је иста парцела променом Дн.бр.2117 од 8.8.1936. године укњижена у корист Грос Ружице.

Увидом у ЗКУЛ бр. 1397 КО Вилово утврђено је да је у истом била уписана кат. парцела бр. 1535 површине 2кј95квхв, да је иста парцела променом Дн.бр.982 од 14.4.1938. године укњижена у корист Грос Ружице.

Увидом у ЗКУЛ бр. 1390 КО Вилово утврђено је да су у истом биле уписане кат. парцеле бр. 1311 површине 2кј301квхв, 1534 површине 1468квхв, 1473 површине 1кј1009квхв, 1126 површине 385квхв и парцела бр. 1127 површине 57квхв, да су исте парцеле променом од 3.9.1935. године укњижене у корист Грос Ружице.

Увидом у ЗКУЛ бр. 984 КО Вилово утврђено је да је у истом била уписана кат. парцела бр. 1449/1 површине 1531квхв, да је иста парцела променом Дн.бр.2265 од 13.11.1935. године укњижена у корист Грос Ружице.

Увидом у ЗКУЛ бр. 940 КО Вилово утврђено је да је у истом била уписана кат. парцела бр. 867/4 површине 1кј, да је иста парцела променом Дн.бр.2265 од 13.11.1935. године укњижена у корист Грос Ружице.

Увидом у ЗКУЛ бр. 765 КО Вилово утврђено је да је у истом била уписана кат. парцела бр. 782/6 површине 2кј, да је иста парцела променом Дн.бр.314 од 18.2.1936. године укњижена у корист Грос Ружице.

Увидом у ЗКУЛ бр. 866 КО Вилово утврђено је да је у истом била уписана кат. парцела бр. 1401 површине 1кј583квхв, да је иста парцела променом Дн.бр.3101 од 27.11.1937. године укњижена у корист Грос Ружице.

Увидом у ЗКУЛ бр. 604 КО Вилово утврђено је да су у истом биле уписане кат. парцеле бр. 1217 површине 392квхв и 1284 површине 1кј 29квхв, да су исте парцеле променом од 9.8.1939.укњижене у корист Грос Ружице.

Увидом у ЗКУЛ бр. 510 КО Вилово утврђено је да је у истом била уписана кат. парцеле бр. 1139 површине 726квхв, да је иста парцела променом од 21.4.1936.укњижене у корист Грос Ружице.

Увидом у ЗКУЛ бр. 447 КО Вилово утврђено је да су у истом биле уписане кат. парцеле бр. 1487 површине 1395квхв и парцела бр. 1488 површине 550квхв да је иста парцела променом од 25.11.1935.укњижене у корист Грос Ружице.

У конкретној управној ствари Закључком од дана 13.9.2019. године, одређено је извођење доказа вештачењем, преко вештака геодетске струке, Милорада Качавенде из Новог Сада, судског вештака за област грађевинарства-ужа специјалност геодезија. Именовани судски вештак доставио је овом органу налаз и мишљење у наведеној управној ствари дана 1.10.2019. године. Из наведеног налаза и мишљења утврђено је да су кат. парцеле које су биле предмет одузимања у КО Мошорин и КО Вилово, а потом предмет комасације и то парцеле бр. 3303/1, површине 2кј 209 кв.хв, 1705/10, површине 1кј 1038 кв.хв, 1780/7, површине 1кј, 1780/8, површине 1кј, 1780/9, површине 8кј 453 кв.хв, 1780/10, површине 6кј 1497 кв.хв, све у КО Мошорин, као и за целе парцеле бр. 1038/72, површине 1кј, 764/5, површине 10 кј, 767/5, површине 6кј, 1424, површине 1кј 999 кв.хв, 721/1, површине 1кј 435 кв.хв, 720/3, површине 2кј 875 кв.хв, затим удео од 19245/91245 делова следећих парцела:783, површине 780 кв.хв, 782/12, површине 214 кв.хв, 782/18 површине 23кј, 657 кв.хв, 784/8, површине 32кј 1594 кв.хв, затим за целе кат. парцеле бр. 1189, површине 612 кв.хв, 1343, површине 1кј 116 кв.хв, 764/4, површине 6кј, 1020/34, површине 800 кв.хв. 1041/30, површине 1кј, 1041/21, површине 1кј, 1038/54, површине 1кј, 1535, површине 2кј 95кв.хв, 1311, површине 2кј 301 кв.хв, 1534, површине 1468 кв хв, 1473, површине 1кј 1009 кв.хв, 1126, површине 385 кв.хв, 1127, површине 57 кв.хв, 1449/1, површине 1531 кв.хв, 867/4, површине 1кј, 782/6, површине 2кј, 769/1, површине 1 кј, 1401, површине 1кј 583 кв.хв, 1217, површине 392 кв.хв, 1284 површине 1кј 29 кв.хв, 1139, површине 726 кв.хв, 1487, површине 1395 кв.хв и 1488, површине 550 кв.хв, све у КО Вилово, а што представља укупно 82кј 1200 кв.хв, односно 476197м², ушле у комасациону масу, затим да укупна површина која је одузета у КО Вилово после одбитка од 1,8 %, за путну и каналску мрежу, преведено на њиву прве класе има вредност 278087,34 процембених јединица, а за парцеле у КО Мошорин имају вредност 72354,35 вредносних јединица, а да укупна вредност одузетог земљишта у КО Мошорин и КО Вилово после одбитка од 1,8% за путну и канласку мрежу износи 350441,69 процембених јединица. Вештак даље наводи да увидом у списак парцела које је сачинила Управа за пољопривредно земљиште је утврђено да у КО Тител нема парцела за враћање, те предлаже да се враћање изврши у суседној јединици локалне самоуправе односно из катастарске општине Книћанин, Општине Зрењанин, те да се за одузето земљиште укупне вредности 350441,69 процембених јединица, Јеврејској општини Нови Сад надели део парцеле бр. 2146/1 КО Книћанин, њива 4. класе, у уделу од 336340/645545 идеална дела, и парцелу бр. 2026 КО Книћанин, њива 4 и 5 класе, у уделу од 155087/181521 идеална дела, а које парцеле су уписане у лист непокретности бр. 848 КО Книћанин, као јавна својина Републике Србије. Даље наводи да на предложеним парцелама 2146/1 и 2026 нема изграђених објеката ни заливних система и да исте имају приступни пут.

Увидом у Лист непокретности бр. 848 КО Книћанин, утврђено је да су у истом уписане кат. парцеле бр. 2146/1 површине 64ха55а45м² и парцела бр. 2026 површине 18ха15а21м², као пољопривредно земљиште, у јавној својини Републике Србије, са уделом од 1/1 идеална дела.

Поступајући орган је утврдио да се предложене парцеле за враћање бр. 2146/1 и 2026 КО Книћанин налазе на списку парцела које је сачинила Управа за пољопривредно земљиште, а све у складу са чл. 3 став 2. Уредбе о критеријумима за утврђивање пољопривредног и шумског земљишта у постуку враћања одузете имовине.

На основу овереног превода са хебрејског језика Листа сведочења Управе за комеморисање холокауста, мученика и хероја издато од стране музеја Јад Вашем утврђено је да је Грос Ружица била припадник јеврејске заједнице.

На основу овако спроведеног доказног поступка, овај орган је нашао да постоје услови да се усвоји захтев подносиоца и да се предметна имовина врати.

Одредбом чл. 1. Закона о отклањању последица одузимања имовине жртвама Холокауста које немају живих законских наследника („Сл. гласник РС“, бр.13/2016) прописано је да се овим законом, ради отклањања последица одузимања имовине жртвама Холокауста које немају живих наследника, уређују услови начин и поступак враћања имовине одузете припадницима јеврејске заједнице који немају законских наследника и враћања одузете имовине организацијама које су у време одузимања биле у функцији јеврејске заједнице, за имовину која је одузета на територији Републике Србије за време Холокауста или на основу прописа из члана 2. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу, као и финансијска подршка Републике Србије јеврејској заједници у Републици Србији.

Одредбом чл. 2. Закона о отклањању последица одузимања имовине жртвама Холокауста које немају живих законских наследника („Сл. гласник РС“, бр. 13/2016) прописано је да се под „одузетом имовином“ подразумевају непокретности и покретне ствари и предузећа која су одузета бившим власницима за време Холокауста или применом прописа из члана 2. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу.

Одредбама чл. 6. Закона о отклањању последица одузимања имовине жртвама Холокауста које немају живих законских наследника („Сл. гласник РС“, бр.13/2016) прописано је да се враћање имовине у натуралном облику спроводи у складу са овим законом и Законом о враћању одузете имовине и обештећењу. На питања која нису уређена овим законом и Законом о враћању одузете имовине и обештећењу примењиваће се сходно одредбе закона којим се уређује општи управни поступак, те да се овим законом не дира у примену других прописа о заштити права својине и других права стечених у складу са законом, осим ако су у супротности са њим.

Наиме, чланом 2. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу, прописано је да се право на враћање одузете имовине по одредбама овог закона може остварити за имовину одузету на основу прописа који су таксативно наведени у овом члану. У ставу 1. тачка 3. овог члана, наведен је и Закон о аграрној реформи и унутрашњој колонизацији („Службени гласник НРС“, бр. 39/45 и 4/46), као пропис на основу кога се може остварити право на повраћај одузете имовине.

У току поступка утврђено да је пољопривредно земљиште у КО Вилово и КО Мошорин, које је предмет захтева за враћање одузето Грос Ружици на основу одлуке МНО у Вилову бр. 56/46 од 24.1.1946. године и Коначне Одлуке Округног суда бр. 618 од 2.2.1946. године као и Одлуке МНО у Вилову бр. 194/1946 од 23.1.1946. године и Коначне Одлуке Округног аграрног суда бр. 1778 од 14.2.1946. године, на основу чл. 3. Закона о аграрној реформи и колонизацији, а који закон је таксативно наведен у тачки 3. чл. 2. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу, то је утврђено да је предмет захтева имовина која је обухваћена чланом 2. тачка 1. Закона о отклањању последица одузимања имовине жртвама Холокауста које немају живих законских наследника.

Чланом 2. тачком 3. Закона о отклањању последица одузимања имовине жртвама Холокауста које немају живих законских наследника, прописано је да се под појмом „бивши власник“ у смислу овог Закона подразумева физичко лице које је било припадник јеврејске заједнице и власник у време одузимања имовине и правно лице које је у време одузимања имовине на било који начин било у функцији јеврејске заједнице, а које је било власник имовине у време одузимања.

Овај орган је у току поступка, на основу листа сведочења Управе за комеморисање холокауста, мученика и хероја издато од стране музеја Јад Вашем, а како је већ горе наведено, неспорно утврдио да је Грос Ружица била припадник јеврејске заједнице у смислу горе цитираног чл. 2. тачка 3. Закона.

У доцнем поступку, Агенција је испитивала и дали се ради о имовини без наследника у смислу чл. 2. тачка 3. Закона, којим је прописано да се под „одузетом без наследника“ сматра одузета имовина за коју није поднет захтев, односно за коју је захтев поднет од лица које нема активну легитимацију у

смислу одредаба Закона о враћању одузете имовине и обештећењу, осим имовине за коју је обавезу обештећења бившег власника преузела страна држава по основу међународног уговора.

Увидом у електронску базу података Агенције за реституцију, утврђено је да иза бившег власника, Грос Ружице није поднет захтев за враћање одузете имовине односно обештећење у складу са Законом о враћању одузете имовине и обештећењу, из чега произлази да се горе описана одузета имовина, сматра имовином без наследника у смислу горе цитираног чл. 2. тачка 2. Закона.

Чланом 15. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу прописано је да се овим законом враћају непокретне и покретне ствари у јавној својини Републике Србије, аутономне покрајине односно јединице локалне самоуправе у државној, друштвеној и задружној својини, осим ствари у својини задругара и друштвеној и задружној својини које је ималац стекао уз накнаду. Предмет враћања су подржављене непокретности: грађевинско земљиште, пољопривредно земљиште, шуме и шумско земљиште, стамбене и пословне зграде, станови и пословне просторије и други објекти који постоје на дан ступања на снагу овог закона.

Чланом 24. став 2. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу прописано је да уколико је одузето пољопривредно, односно шумско земљиште било предмет комасације, односно арондације након одузимања, бивши власник има право на враћање земљишта које је добијено из комасационе масе за то земљиште.

Уредбом о критеријумима за утврђивање површине пољопривредног и шумског земљишта у поступку враћања одузете имовине је у члану 2 став 2 прописано да појам „за то земљиште” из члана 24. став 2. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу (у даљем тексту: Закон), значи да ће се на враћање пољопривредног, односно шумског земљишта које је било предмет комасације, односно арондације, у смислу овог члана Закона, сходно примењивати критеријуми утврђени тачком 1. (рачунање обрачунског фактора „ф” за прелазак са једне на другу катастарску класу код враћања земљишта) и тачком 3. (свођење површина парцела различитих катастарских класа на површину прве катастарске класе њива са рекапитулацијом стања у исказу идентификације) у оквиру главе 2 (обрада података и рачунање елемената за пренос враћених парцела на терен) Техничког упутства за извођење геодетско-техничких радова у поступку враћања земљишта које је саставни део Уредбе за спровођење Закона о начину и условима признавања права и враћању земљишта које је прешло у друштвену својину по основу пољопривредног земљишног фонда и конфискацијом због обавезног откупа пољопривредних производа („Службени гласник РС”, бр. 41/91, 44/91, 4/92, 8/97 и 103/03). У ставу 3 члана 2 прописано је да ће Управа за пољопривредно земљиште, у року од 15 дана од ступања на снагу ове уредбе, а након што јој Агенција достави податке о површинама пољопривредног земљишта које се потражују у катастарским општинама у којима је након одузимања спроведен поступак комасације, утврдити катастарске парцеле у државној својини у површини која ће бити довољна да се до краја спроведе поступак враћања имовине, а које могу бити предмет враћања у смислу Закона и ове уредбе и те податке доставити Агенцији.

Судски вештак је по налогу из закључка Агенције бр. 46-000259/2017 налаз израдио у складу са чланом 2 став 2 Уредбе, примењујући Техничко упутство за извођење геодетско-техничких радова у поступку враћања земљишта које је саставни део Уредбе за спровођење Закона о начину и условима признавања права и враћању земљишта које је прешло у друштвену својину по основу пољопривредног земљишног фонда и конфискацијом због обавезног откупа пољопривредних производа, док је приликом давања мишљења и предлагања земљишта за враћања имао у виду члан 2 став 3 Уредбе, те је парцеле које је предложио за враћање одабрао са списка који је сачинила Управа за пољопривредно земљиште. Из свега наведеног следи да су испуњени услови из члана 24. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу да се подносиоцу захтева за одузето земљиште врати земљиште које је добијено из комасационе масе.

Имајући у виду све напред наведено, односно да је одузето земљиште било предмет комасације, да су парцеле ушле у комасациону масу, те да је за те парцеле судски вештак, након ваљаног вештачења, као земљиште погодно за враћање предложио враћање парцеле бр. 2146/1 у уделу од 336340/645545 идеална дела и парцелу бр. 2026 у уделу од 155687/181521, све у КО Книшанин, које су како је утврђено изашле

из комасационе масе у коју су унете одузете парцеле, следи да су испуњени услови из члана 24. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу, да се подносиоцу захтева за одузето земљиште врати земљиште које је добијено из комасационе масе. Даље, с обзиром да се на парцели предложеној за враћање, налази пољопривредно земљиште које је у државној својини Републике Србије, следи да су испуњени и услови из члана 15. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу, у погледу предмета враћања као и облика својине, те да нема препрека у смислу наведеног члана Закона да се усвоји захтев подносиоца и предметна имовина врати.

Чланом 25. став 1. тачка 1. и 2. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу, прописано је да се не враћа право својине на пољопривредном и шумском земљишту ако је на дан ступања на снагу овог закона на катастарској парцели изграђен објекат који је у функцији на дан ступања на снагу овог закона, она површина катастарске парцеле која служи за редовну употребу тог објекта, односно ако је на комплексу земљишта изграђен већи број објеката који су у функцији на дан ступања на снагу овог закона површина земљишта која економски оправдава коришћење тих објеката и ако је неопходна нова парцелација земљишта ради обезбеђивања приступног пута за земљиште које је предмет захтева за враћање. Из достављеног налаза и мишљења произлази и то да на парцели која је предложена за враћање не постоје изграђени никакви објекти и да предложена парцела има приступни пут. Имајући у виду напред наведено следи да нема сметњи из чл. 25. став 1. и 2. наведеног закона. Чланом 25. став 1. тачка 3. Закона о враћању одузете имовине прописано је да се не враћа земљиште у друштвеној, односно задружној својини стечено теретним правним послом. Имајући у виду да је поступајући орган већ утврдио да се на предметној парцели налази земљиште у државној својини Републике Србије, нађено је да нема препрека за враћање одузете имовине у смислу члана 25. став 1. тачка 3. наведеног Закона. У складу с напред наведеним поступајући орган је донео одлуку као у тачки 1. диспозитива овог решења.

Имајући у виду да је пољопривредно земљиште у Тителу, КО Мошорин и КО Вилово одузето Грос Ружици у поступку аграрне реформе, да је именована била припадник јеврејске заједнице у смислу чл. 2. тачке 3. Закона о отклањању последица одузимања имовине жртвама Холокауста које немају живих законских наследника, да се ради о имовини без наследника у складу са чл. 2. тачка 2. истог Закона, да је имовина која се враћа законом предвиђена као предмет враћања у складу са чл. 15. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу, да је земљиште које је предмет враћања добијено из комасационе масе у коју је унето одузето земљиште у складу са чл. 24. и да нема законских ограничења за натуралну реституцију сходно чл. 25. истог Закона, као и да је Јеврејска општина Нови Сад активно легитимисана за остварење права на враћање имовине одузете на територији Града Новог Сада у смислу члана 13. Закона о отклањању последица одузимања имовине жртвама Холокауста које немају живих законских наследника, то је Агенција утврдила да су испуњени сви Законом прописани услови за враћање непокретности из тачке 1. диспозитива овог решења.

Чланом 8. став 1 Закона о враћању одузете имовине и обештећењу прописано је да се одузета имовина враћа бившем власнику у својину и државину, а ако то према овом закону није могуће, бивши власник има право на обештећење.

С обзиром да је Министарство пољопривреде, шумарства и водопривреде обавестило овај орган да кат.парцеле бр. 2146/1 и 2026 КО Книћанин нису издате у закуп, то је у складу са начелом приоритета враћања у натуралном облику из чл. 8. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу, у погледу враћања државине на истом овај орган одлучио као у тачки 2 диспозитива овог решења.

У складу са чланом 19. Закона о отклањању последица одузимања имовине жртвама Холокауста које немају живих законских наследника, којим је прописано да се у решењу налаже се надлежним органима извршење решења, као и брисање евентуалних терета, одлучено је као у тачки 3. и 4. диспозитива овог решења.

Чланом 62. став 3. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу, прописано је да је враћена имовина у слободном промету, а да Република Србија, аутономна покрајина, односно јединица локалне самоуправе имају право прече куповине приватком првог отуђења те је одлучено као у тачки 5. диспозитива овог решења.

Приликом доношења одлуке у овој управној ствари, овај орган је ценио и све друге исправе као и наводе странака, али је нашао да су без утицаја на другачију одлуку овог органа.

УПУТСТВО О ПРАВНОМ СРЕДСТВУ:

Против овог решења странка може изјавити жалбу Министарству финансија, као другостепеном органу, у року од 15 дана од дана достављања овог решења, а преко овог органа, у довољном броју примерака за орган и странке.

**Саветник за поступак враћања
имовине жртава Холокауста**

Милица Шћекић

M. Stokic

Сектор за координацију и надзор

Stokic

ДИРЕКТОР

Страдиња Секулић

Доставити:

1. Подносиоцу захтева Јеврејској општини Нови Сад, преко пуномоћника, адвоката Зорана Наумовића из Београда, ул. Крунска бр. 77;
2. Државном правобранилаштву, Одељењу у Новом Саду, ул. Сутјеска бр. 3, Нови Сад,
3. Министарству пољопривреде, шумарства и водопривреде – ул. Немањина бр. 22-26;
4. Агенцији за реституцију-централна јединица, Сектору за координацију и надзор,
5. Архиви,
6. У предмет,

По правноснажности

7. РГЗ-Служби за катастар непокретности Зрењанин, Трг слободе бр. 10; Зрењанин,
8. Републичкој дирекцији за имовину Републике Србије, ул. Краља Милана бр. 16, 11000 Београд,
9. Градској пореској управи Града Зрењанина – Одељењу за утврђивање и наплату јавних прихода, Трг слободе бр. 10; Зрењанин
10. Министарству пољопривреде шумарства и водопривреде, – ул. Немањина бр. 22-26;
11. Агенцији за реституцију-централна јединица, Сектору за координацију и надзор,

0 5 4 7

10
ГИТУЦИЈУ
25. 11. 2019